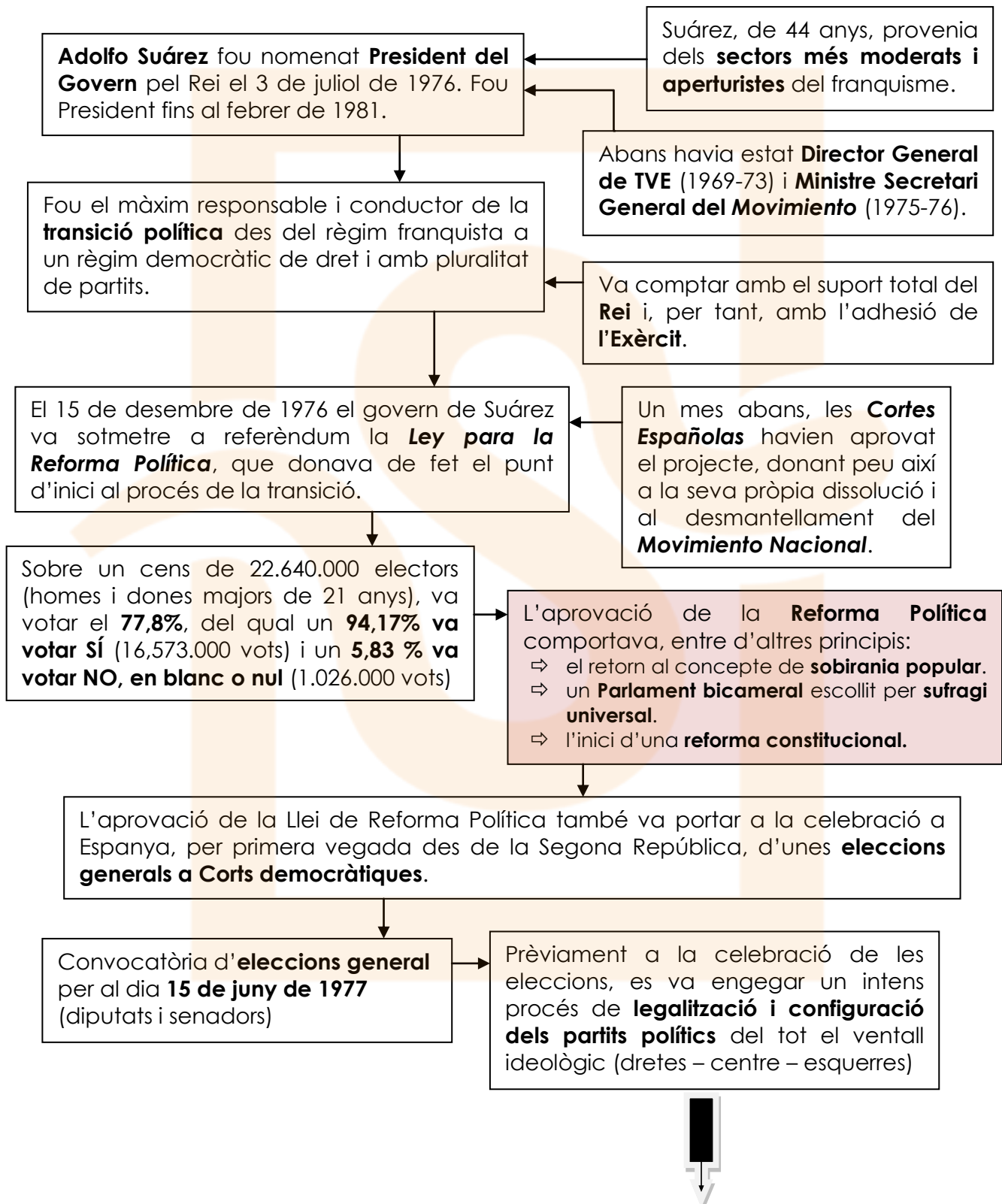

L'etapa de la Transició política (1975 – 1982)

El Govern d'Adolfo Suárez i les primeres eleccions democràtiques

Les primeres eleccions democràtiques de la Transició: el juny de 1977

→ **Adolfo Suárez** va crear la **UCD** (Unión de Centro Democrático), que aplegava els sectors més moderats del franquisme, i grups liberals i del centre – dreta demòcrata i demòcrata – cristians.

→ **Manuel Fraga** va formar l'**AP** (Alianza Popular), que agrupava la dreta espanyola i els sectors provinents de l'antic *Movimiento Nacional*.

→ **Felipe González** i **Alfonso Guerra** encapçalaven l'opció socialista i socialdemòcrata del **PSOE** (Partit Socialista Obrer Espanyol).

→ La difícil i sorprenent legalització del **PCE** (abril de 1977) va permetre la participació a les eleccions del comunisme, amb **Santiago Carrillo** com a secretari general. Dolores Ibárruri "La Pasionaria" va tornar de l'exili i fou escollida diputada per Astúries.

→ A nivell regional, van ser presents partits històrics com el **Partit Nacionalista Basc** (PNB) o **Esquerra Republicana de Catalunya** (ERC) o bé de recent creació com **Convergència Democràtica de Catalunya** liderada per Jordi Pujol.

La **UCD** d'Adolfo Suárez va obtenir una contundent **victòria** en el conjunt de l'Estat, mentre que a **Catalunya** la força política més votada fou el **PSC**.

UCD – 166 escons
PSOE – 118 escons
PCE – 19 escons
AP – 16 escons
PDPC – 11 escons
PNB – 8 escons

- Sobre un Congrés de 350 escons, la UCD tenia una àmplia **majoria** però no absoluta.
- La coalició nacionalista catalana **PDPC** (Partit Democràtic per Catalunya) era liderat per Convergència.

↓
 El principal encàrrec que tenia el nou Parlament era la redacció i aprovació d'una **nova Constitució** que ordenés la democràcia espanyola sota el paràmetres d'un Estat de dret i social.

↓
 El Parlament va nomenar una **Ponència** formada per 7 diputats (3 per la UCD, 1 pel PSOE, un pel PCE, un per AP i un per PDPD) per redactar el text constitucional. Foren coneguts com els "**Pares de la Constitució**".

La Constitució Espanyola de 1978 i les eleccions legislatives del 79

Una vegada redactada, debatuda i aprovada la nova Constitució a les Corts, amb el consens de la gran majoria de forces polítiques parlamentàries, fou sotmesa a referèndum el **6 de desembre de 1978**, amb va obtenir un **87%** dels vots favorables.

La nova Constitució definia Espanya com una **monarquia parlamentària** i un **Estat de dret, democràtic i plural**, i garantia els drets i llibertats fonamentals dels ciutadans i la **separació dels poders de l'Estat, la independència del poder judicial, així com la separació entre Església i Estat**.

La Constitució obria la porta a la **descentralització de l'Estat** amb les **autonomies basca, gallega i catalana**, i encetant el procés d'autonomia de la resta de regions de l'Estat.

Aprovada la Constitució, calia votar un nou Parlament i per tant un nou executiu. Van ser convocades **noves eleccions** legislatives per al dia **1 de març de 1979**.

En aquestes eleccions va tornar a obtenir la victòria la **UCD** d'Adolfo Suárez (168 escons), seguit del **PSOE** (123 escons) i el **PCE** (23 escons). L'**AP** de Manuel Fraga es va presentar amb el nom de **Coalició Democràtica** (10 escons). Es va presentar per primera vegada la coalició **CiU**, amb 8 escons. A Catalunya la força més votada va ser de nou el **PSC**.

El Parlament sorgit de les eleccions de 1979 va aprovar el 1981 la **Llei del Divorci**.

Les primeres eleccions municipals (abril de 1979)

L'abril de 1979 es van celebrar les **primeres eleccions democràtiques als Ajuntaments**. En general, es va produir un **trionf dels partits d'esquerra** a gran part de l'Estat, sobretot a les capitals de província.

→ A Catalunya la victòria va ser per al **Pacte de Progrés** (coalició formada per PSC, PSUC, ERC i CiU)